

Măgarul purtător de moaște

La Fontaine

Ducând pe drum, odată, o raclă cu relicve,
Măgarul își umfla cu fală nările,
Crezând cu biata minte a țănoșei lui tigve
Că pentru el sunt toate: și smirna și cântările.
Dar un drumeț, văzându-i greșeala, i-ar fi spus
Catârului ce, țănoș, privea în jur de sus:
- Jupâne Măgărilă, din păcate,
Cântările și smirna și tămâia
Și tot alaiul ăsta sunt doar pentru momâia
Pe care tu o duci ca prostu-n spate!

Când judele e prost și căscăui,
Nu-i bai: saluți în el doar roba lui.